

forekommer mig aldeles træffende. Men jeg skal endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Lovens Udtryksmaade i de Artikler, hvortil Ændringsforslaget henviser, i sig selv ere saare uheldige, og naar der har uddannet sig en nogenlunde bestemt Praxis — saa bestemt som de her omhandlede Sagers Natur tilsteder — er det ikke saameget sleet i Medhold af Lovens Udtryk, men snarere tiltrods for dem; thi disse Lovens Udtryk betegne, efter deres naturlige Betydning, egentligen slet ikke det, der skulde siges. Naar saaledes „ærerørige Ord“ modsættes Ord, der vel ere „utilbørlige,“ men dog „ikke ere nogens Ære og Lempelse for nær“, saa er det klart, at egentligen alle Injurier maae være ærerørige, og at paa den anden Side Beskyldninger, som ei ere Nogens Ære og Tunge for nær, egentligen slet ikke kunne have Charakteren af Æresfornærmelser. Det er saaledes langt fra, at de omhandlede Udtryk betegne, hvad Loven dog derved har villet betegne, Modsatningen mellem de grovere og de mindre grove Injurier, men den naturlige Grændse og den, der staaer med den gjældende Praxis, forekommer mig i det Væsentlige at være rei heldigt betegnet i Forslagsstillernes § 9, hvorved jeg dog ikke skal lade ubemærket, at naar der i Paragraphens anden Passus tales om „andre ubeføiede Sigtelser, der maae nedsette den Angrebne i hans Medborgeres Ære“, da er dette maaskee noget for ubestemt og for omfattende, hvorimod det i Ændringsforslaget Nr. 15 brugte Udtryk: „andre ubeføiede Sigtelser, der maatte kunne nedsette den Sigtedes borgerlige Ægtelse“ turde være at foretrække. Men forøvrigt kan jeg ikke tiltræde det sidstnævnte Ændringsforslag, og endnu mindre de fra samme Rigsdagsmand fremkomne Forslag, som paa Ændringsforslagslisten ere betegne med § 9 Lit. b, c og d. Ved Hovedforslagets § 10 skal jeg kun tillade mig at yttre, at det turde være tvivlsomt, om man

ikke hellere maatte have behøvd et oprindelige Udtryk „Rygter“; det er muligt, at man ved den foretagne Forandring er kommen ud over den Grændse, man egentlig har tænkt sig, og som turde være den rette. Ogsaa Ordene: „hvorede Privallivets Fred kan forstyrres“, ere baade meget svævende, og kunde, som tildeels allerede under Forhandlingerne berørt, let i Anvendelsen føre videre end paatænkt. Det, hvorpaa det her nærmest kommer an, er dog, fra trykte Skrifter at udelukke Meddelelse af Rygter, af løs Snak og Paasagn om Borgernes huuslige Stilling og private Liv; det turde derfor maaskee fortjene at komme under Overveielse, om det ikke var at foretrække, mere at slutte sig til den tidligere Redaction. Ved den 8de §, hvorved der kunde være meget at sige, men hvorom jeg kun skal tillade mig to Ord, gjelder for mig en lignende Bemærkning, og jeg skal ikke lade mig affrække fra at fremsætte den ved, hvad der atter idag er fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger); jeg har allerede gjentagne Gange udtalt mig om, hvorfor der ikke fra min Side under denne Behandling er fremkommet Ændringsforslag.

Rettelser.

- Nr. 89 Sp. 1413 L. 4 f. o.: „høfantistiske Billeder“ læs: „høfantistisk Billedhed og Lummel“.
- — f. Sp. L. 26 f. o.: efter Ordet „Frihed“ indskydes: „og Rigsdagsmanden fra Maribo Amts 4de (Mørvad) siger, at det er rigtigst at tillade alle Ande dennr Frihed.“
- — Sp. 1414, L. 2 f. n.: „hvortil der siges“ læs: „hvorigjennem den selv kan afgjøre.“
- — Sp. 1416 L. 12 f. o.: „det har Du ikke Ret til at bestemme, og jeg vil ikke høre til Dig, jeg vil ikke være hos Dig.“ læs: „Det har Du fuldkommen Ret til at bestemme, men jeg vil da ikke længer høre til Dig, jeg vil da ikke længer være hos Dig.“